

Så var januari avklarad. Med februari går vi mot ljusare tider och ser med tillförsikt fram mot ringmärkningen som startar den 15 april. När säsongen börjar finns det en hjärtstartare vid ringmärkningsläbbet. Bidrag till den har vi fått av föreningen hjärt o lung med flera. Under månaden har uppgift om ett återfynd nått oss. En ung ärtsångare märkt i Larvik, Norge 2020 kontrollerades i somras av oss i Grosshamn.

Ärtsångare

Fågelskådning efter nyår är lite speciell. Man hittar fåglarna där maten finns dvs. vid fågelmatningar, soptippar och vid havet som alltid bjuder på spännande arter när det blåser från väster. Fågelskådning bygger på upprepning. Där man tidigare gjort trevliga fågelfynd, ja, - dit vill man igen och igen. Det brukar funka. Vinst varje gång. Nästan. Men om man i stället tar en promenad i skogen i januari så slås man av hur lite fågel man ser och hör. Man kan gå i timmar och endast höra enstaka mesar. Om man har ett fågelbord med god mat så är det helt annorlunda. I vinter är det proppfullt med Bergfinkar och sen i julas många björktrastar eller snöskator som mamma kallade dem. De gillar äpplen, och dadlar från i julas. Bland dem finns även några rödvingetrastar. Arten brukar vara sällsynt om vintern men nu är det fler än vanligt. Vid havet finns det lommar och alkor på vintern, Med lite tur hittar man Islom och Lunnefågel för att nämna de rara. Hela vintern kan Skärnsnäppor ses där de står nära vattenbrynet i jakt på marlkräftor och annat smått. Vid Sotehuvud är de lätta att se. Arten är en riktig tuffing som häckar på Svalbard och i fjällen >1000 m.ö.h. och så övervintrar de i vår skärgård, - huva.

Skärnsnäppor

Som vanligt har alkor, framför allt sillgrisslor, pressats in i Skagerrak av lågtrycken i januari. Detta är normalt och ett bra exempel på upprepning. Den här vintern har de haft mycket svårt att hitta mat. De lever av fet stimfisk, sill, tobis och lodda i norr. Det råder stor brist på dessa arter, som även vi människor vill ha. Mängder av grisslor dör nu. Det har varit två vändor med alkdöd denna vinter. Förutom på svenska västkusten rapporteras nu om ihjälsvultna grisslor från Jylland i Danmark,

och västra Norge. När det här skrivs så har jag räknat sillgrisslor hela helgen. I Kungshamnns hamn noterade jag fyra döda grisslor. På stranden vid Haby bukt hittade jag fem döda och en levande grissla på land. Den bar jag till Sotenkanalen. Där i lugnare vatten förenklas jakten på mat. Jag har rapporterat in alla fynd av både döda och levande grisslor i Artportalen. Detta forum är till för att bevara och sprida info om fåglar, så det är viktigt att ta sig tid och skriva in. För om man inte gör det så blir inte dödstaten underlag till de politiska organ som beslutar om fiskekvoterna i Skagerack, Nordsjön och atlanten. Tyvärr är det oftast så att när grisslorna kommer in i hamnar, och går upp på land och låter sig infångas, så är de på väg att svälta ihjäl. Detta lärde vi oss av oljespillen under 90 talet. Om de kan få i sig sill så ökar chansen att överleva. Infångade grisslor kan lämnas till fågelcentralen Hög, på Hisingen. De ömmar för vilda fåglar och tar emot grisslor. Om inte, dör de, och blir då

mat åt räven eller havsörnen som i vinter patrullerar Ramsviks västsida. Några vänner och jag såg fem på Soteskär en solig lördag i januari.

Under sent 80 tal och några år in på 90 talet så hade vi en sillperiod. Det fiskades sill i mängder och alkorna kunde räknas i 1000 tal när de sträckte utmed Bohuskusten. Idag ser man ett hundratal en bra dag. Numerären har gått ner sen dess och sillen är nästan borta. Trist tycker jag.

Sillgrissla

Jan Artursson